

Радой Ралин

Завидна участ

Има в нашия отдел
някакъв дебел дембел.
От човешки чувства движен,
той вечно е неподвижен.

Той с прозявка заранта
си маркира ориста,
с перспектива да заспива
все сред същата архива.

Здравословно със съня
уплътнява си деня.
А за службица такава
кой ли се полакомява?

Акт за раждане дорде
архиварят издаде,
младенецът – нани, нани! –
пълнолетен мъж ще стане.

Нека хората растат!
Нека си пробиват път.
Нека да се надпреварят.
И забравят архиварят.

Тъй ще си остане той
като преписка в застои,
дни, години да проспива
все сред същата архива

участта си негорчива.¹

1951

КРАЙ

-
1. – О, архивари с мисия свещена!
Ний съкратихме ви животеца:
за сатирата станахте мишена,
че сатирата ни, от вас лишена,
умряла би от безработица.
Тя доживя до смели цели:
днес по закупчици се цели.

© 1951 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5862>]